

Жиентію ѿ плѣти моїи съѣтъ возсїѧ, ѿ дрѣхъ разрѣши: напослѣдокъ ѿ Дѣви вѣзъ съмене волоцисла бышній.

ПѢСНЬ, 5. ірмосъ.

Риз бѣзднѣ грѣхъ ѿнъ воллакъ, неизслѣднѹю милосѣрдїю твоегѡ призываю бѣзднѹ, ѿ тли Боже мѧ возведи.

Кикѡ злодѣй прѣвѣдникъ ѿсѹдисѧ, ѿ со беззаконными на дрѣхъ пригвоздисѧ: побѣнныимъ ѿставленіе своею дару рѹа крестю.

Сдѣнныимъ ѿчевъ человѣкомъ пѣрвымъ ѿдѣломъ дрѣбле въ мірѣ винде смѣрть, ѿ єдиныимъ воскресеніе Сыномъ Божиимъ ѿбнисѧ.

Богородиценъ.

Ненскѹомъ жиѡ Дѣво родилѧ єсї, ѿ вѣчнѣши Дѣва, и вѣдлющи истиннагѡ Бжѣтвѧ, Сна ѿ Бга твоегѡ [Образы.]

Инъ. ірмосъ.

Гласъ глаголъ молебныхъ ѿ болѣзnennymъ владыко дѣши ѿчеславъ, ѿ лютыхъ мѧ нѣзѣбви: єдинъ бо єсї нашеагѡ спасенія винобенъ.

Еплюстители положилъ єсї падшемѹ, Херувимы дрѣба живѣтнагѡ. но видѣвшє тѧ двери ѿверзшаисѧ: ѿбилсѧ бо єсї пѣтетворѧ разбѣнникѹ въ Рай.

Пустъ ѿдъ ѿ испровѣрженъ бысть, смѣртию єдинагѡ. єже бо многое богатство сокрошишество, єдинъ ѿ всѣхъ насъ Христесъ истощилъ бысть.